

DECRETA EUGENII PAPÆ II.
EX CONCILIO RHEMENSIS.

I.

Qui excommunicate, donec ab eo qui eum excommunicaverat, vel ab alio auctoritate sedis apostolicae absolvatur, scienter communicare presumperit, excommunicationis sententia ipsum teneri censetur.

II.

Præcipimus observari ut qui in ordine subdiaconatus, sicut supra, uxorem duxerint, aut concubinas habuerint, officio ecclesiastico et beneficio carantur.

III.

Statuimus ut sanctimoniales, et mulieres quae canonica nominantur et irregulariter vivunt, juxta beatorum Benedicti et Augustini Regulam vitam suam in melius corrigan et emendent, superfluitatemque vestium et dishonestatem deserant. Quod si non impleverint, si qua ipsarum mortua fuerit, Christianorum caret sepultura. Prohibemus etiam ne in curatam collegia aliqua, nisi quae regulariter fuerit vicaria, recipiantur.

IV.

Decrevimus ut laici ecclesiastica negotia terminare non presumant.

V.

Auctoritate apostolica prohibemus ut nullus ad vocatus praeter jus et beneficium antiquitas aliquid sibi acripore vel usurpare presumat. Quod si quis contra hoc attestaverit, Christianorum caret sepultura.

* Hæc decreta ad Eugenium III magna ex parte spectant.

A

Nullus in decanum vel archidiaconum, nisi diaconus vel presbyter, ordinetur. Qui si ordinari contempserint, honore suscepto preventur.

VI.

Temerariam multorum audaciam, qui ad detestabiles nundinas ex condito venire solent, ad ostentationem virium suarum, omnino et sub anathemate fieri prohibemus. Quod si quis ibidem mortuus fuerit, poenitentia et viaticum ei non negetur, ecclesiastica tamen caret sepultura.

VII.

Decrevimus ut si quis in clericum vel in monachum violentas manus injecerit, anathemati subjiceat, et bullus episcoporum illum presumat absolvere, nisi mortis urgente periculo, donec apostolico praesepetur aspectui.

IX.

Innovamus ut si quis pro vincita vel oblio ignem apposuerit, vel apponi fecerit, non absolvatur, nisi damno, cui intulerit, secundum facultatem suam resarcito, juret se ulterius ignem non appetiturum : et poenitentia ei detur, ut Hierosolymis, aut in Hispania, in servitio Dei per annum poeniteat.

X.

Præcipimus ut pro christiatis et olio sacri et sepulturae acceptancee nullum pretium exigatur.

XI.

Præcipimus ne conductilis presbyteris ecclesias committantur.

ANNO DOMINI DCCCXXVII.

VALENTINUS

PONTIFEX ROMANUS.

NOTITIA HISTORICA IN VALENTINUM PAPAM.

(Apud Mansi, Concil. Coll. Ampliss., t. XIV, pag. 501.)

* *Valentinus natione Romanus, ex patre Petro, D et ob studia elementorum solerti magistro traditis esset, sacros divinitate legis apices capaci ubertate sensu rimabat, et ingenii memoria retinebat. Inanes ac turpes puerorum ludos more nebrium evitabat. Nullas ex ore proprio incongruas aut dishonestas fabulas proferebat. Nullisque illibatis operum acticibus utebatur. Sed ab ipso primevo infans flore dum esse putamus. Ob virtutum insignia enim a Paschale pontifice ex subdiacono creatum esse archidiaconum referit Anastasius. Aliis quadraginta, aliis vix triginta diebus pontificatum tenuit. Sev.*

Qui dum in hac Romana urbe, quæ, Deo auctiore, summi sacerdotii et regalis excellentiae retinet dignitatem, ab ingenuis et piis parentibus genitus,

Valentinus. Omnes fere annales Francorum, ut supra dixi, attestantur Eugenium anno 827 defunctum esse. Quo mense obierit, inter se variant. Nos igitur, Anastasium secuti, initium Valentini ad annum Christi 827 atque undecimum Augusti referen-

dum esse putamus. Ob virtutum insignia enim a Paschale pontifice ex subdiacono creatum esse archidiaconum referit Anastasius. Aliis quadraginta, aliis vix triginta diebus pontificatum tenuit. Sev.